

ΚΑΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΥΣΙΑΤΙΚΗΣ ΚΛΙΜΑΚΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΗΣ Ε. Ε. ΑΔΕΔΥ

ΔΗΛΩΣΗ - ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΣΤΗΝ Ε.Ε. ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΒΑΪΝΑ ΠΑΝΤΕΛΗ

Την Τρίτη 23/2 συνεδρίασε η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ με θέμα το πρόγραμμα δράσης του κλάδου από δω και πέρα.

Αν μέχρι τώρα τονίζαμε ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε κάτι από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μετά από τη συνεδρίαση αυτή είναι πια ολοφάνερο ότι η ΑΔΕΔΥ πάει για οριστικό και αμετάκλητο κλείσιμο οποιασδήποτε προσπάθειας οργάνωσης σοβαρού και πραγματικού αγώνα ενάντια στην αντιασφαλιστική και συνολικά την αντεργατική επίθεση της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Και αυτό γίνεται σε μια περίοδο που τα μέτωπα εντείνονται, που ο ίδιος ο Κατρούγκαλος δηλώνει ότι για το ασφαλιστικό «όλα είναι ανοιχτά αφού οι θεσμοί ζητούν πιο σκληρά μέτρα όπως μείωση της εθνικής σύνταξης και των ποσοστών αναπλήρωσης, συντάξιμες αποδοχές με βάση εισοδηματικά κριτήρια, 20ετία και όχι 15ετία για την απόδοση της εθνικής σύνταξης», σε μια περίοδο που ανοίγει η συζήτηση για πιο σκληρά αντεργατικά μέτρα με αιχμή το φορολογικό και τα «κόκκινα» δάνεια, που οι ιμπεριαλιστικές παρεμβάσεις στην περιοχή μας αποκτούν επικίνδυνο χαρακτήρα με την αναβάθμιση του ρόλου του ΝΑΤΟ με αφορμή τους πρόσφυγες.

Οι παρατάξεις ΔΗ.ΣΥ (ΠΑΣΚΕ) - ΔΑΚΕ - ΜΕΤΑ- Δημοσιοϋπαλληλική Ανατροπή η μία μετά την άλλη παρέπεμπαν στις καλές ενδεσ ακόμα και τη δική τους πρόταση στην προηγούμενη ΕΕ για 24ωρη απεργία στις 3 του Μάρτη και το ΠΑΜΕ δήλωνε ότι αυτή τη στιγμή δεν μπορεί να μιλήσει για συγκεκριμένη ημερομηνία.

Έτσι η ΔΗ.ΣΥ (ΠΑΣΚΕ) δεν πρότεινε τίποτε, η ΔΑΚΕ το ίδιο, το ΜΕΤΑ πρότεινε 24ωρη για 9 ή 10 Μάρτη και το ΠΑΜΕ 48ωρη απεργία με την κατάθεση του νομοσχεδίου. Η κοινή επωδός είναι «ο κόσμος δεν γνωρίζει ακόμα τι σημαίνει το ασφαλιστικό», «δεν υπάρχει αγωνιστικό κλίμα», ότι χρειάζεται «καλύτερη προετοιμασία», «υπάρχουν δυσκολίες» κ.α.

Αντί λοιπόν τα παρόντα μέλη της ΕΕ της ΑΔΕΔΥ (η συνεδρίαση έγινε με οριακή απαρτία) να βγάλουν το συμπέρασμα ότι τώρα χρειάζεται κλιμάκωση και ένταση του αγώνα, να μπουν στο «φουλ οι μηχανές» για να μην τολμήσει η κυβέρνηση να το καταθέσει, αναλώθηκε ο περισσότερος χρόνος σε ένα ανούσιο καυγά μεταξύ μελών της ΕΕ από την πρώην ΠΑΣΚΕ αντι σε ένα σοβαρό σχεδιασμό για την κλιμάκωση του αγώνα.

Επιβεβαιώνεται για ακόμη μια φορά πως ο γραφειοκρατικός συνδικαλισμός στην ΑΔΕΔΥ και δεν θέλει και δεν μπορεί. Με αυτόν τον τρόπο αντικειμενικά υπηρετεί αυτό που θέλει να κάνει η κυβέρνηση, να κερδίσει χρόνο, να φτάσει στην κατάθεση χωρίς καμία ουσιαστικά αντίδραση, να αδυνατίσει τα μέτωπα που θα μπορούσαν να διαμορφωθούν μεταξύ των αγροτών που βρίσκονται ακόμα στα μπλόκα, των ελεύθερων επαγγελματιών που συνθλίβονται, των εργαζομένων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

Η τελική κατάληξη της συζήτησης ήταν να γίνει αναζήτηση συμμαχιών είτε με την ηγεσία της ΓΣΕΕ είτε

με τις ηγεσίες των διάφορων επαγγελματικών φορέων με τη πρόταση για μια νέα 24ωρη στις 10 Μαρτίου.

Το βέβαιο είναι πως ο βασικός προσανατολισμός όλων είναι μια κινητοποίηση τις ημέρες της κατάθεσης και συζήτησης του νομοσχεδίου, που ουσιαστικά θα έχει χαρακτήρα διαμαρτυρίας και όχι πραγματικής μάχης για να μην περάσει.

Οι Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις καταθέσαμε συνολική πρόταση, με τη λογική ότι τώρα είναι η ανάγκη «να ανεβάσουμε τις μηχανές», σε έναν αγώνα που θα έχει το χαρακτήρα της αποτροπής της κατάθεσης του νομοσχεδίου.

Προτείνουμε κλιμάκωση του αγώνα, ανεξάρτητα από το σχεδιασμό της κυβέρνησης, με 48ωρη απεργία αποτροπής μέχρι τις 10 Μάρτη, σε κοινό βηματισμό με Ομοσπονδίες και με σωματεία του ιδιωτικού τομέα. Με ενδιάμεσες δράσεις μέχρι τότε:

- **Συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 27 Φλεβάρη**
- **αποκλεισμούς των Υπουργείων Οικονομικών και Εργασίας την 1η του Μάρτη κ.α.**

Αν παρόλα αυτά φτάσουμε στην κατάθεση, οι απεργίες και οι κινητοποιήσεις εκείνων των ημερών να μην έχουν το χαρακτήρα διαμαρτυρίας αλλά να έχουν το χαρακτήρα πραγματικής μάχης με κάθε μέσο αποτροπής της ψήφισής του, πραγματικό (με συγκεκριμένο σχεδιασμό) και όχι τυπικό αποκλεισμό της Βουλής και μια σειρά άλλα.

Με βάση τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι την υπόθεση πρέπει να πάρουν στα χέρια τους τα πρωτοβάθμια σωματεία σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, η νεολαία, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι άνεργοι που μέσα από Γενικές Συνελεύσεις, επιτροπές αγώνα να οργανώσουν τα επόμενα βήματα στην κλιμάκωση της πάλης.

Είναι ανάγκη να υπάρξει η μεγαλύτερη δυνατή συσπείρωση δυνάμεων για να μην περάσει το αντιασφαλιστικό έκτρωμα. Είναι ανάγκη να οργανωθεί από τα κάτω ένα πλατύ μέτωπο των αγωνιζόμενων στρωμάτων, να αναπτύξουμε με οργανωμένο τρόπο την πάλη μας σε όλα τα μέτωπα που ανοίγει η κυβέρνηση. Που θα θέλει και θα μπορεί να το πάει μέχρι τέλος. Που θα απαντάει στους πολιτικούς εκβιασμούς της κυβέρνησης, με μια πολιτική ρήξης και ανατροπής, που θα βάζει μπροστά τα εργατικά-λαϊκά συμφέροντα απέναντι στα συμφέροντα του κεφαλαίου, των δανειστών, της ΕΕ, του ΔΝΤ. Για να ανατραπεί συνολικά η επίθεση.